

Schriftlezing: Markus 9:14-29, tekst: Mark. 9:22b-24
Thema: 'kunnen en kunnen'
Zingen: Ps. 146:1 en 4, Ps. 25:3 en 5, Ps. 61:1,2 en 3, Ps. 42:4 en 5, Ps. 103:7

Hoofdpunten van de preek

De vader van de maanzieke jongen vertelt Jezus zijn verhaal. Dit verhaal nodigt ons uit om bij die vader te komen staan.

Laatste hoop?

De vader vertelt Jezus dat hij met zijn zoon tot Hem gekomen was (9:17). Hij trof echter de discipelen. Zij bleken niet in staat om zijn zoon te genezen (9:18).

Dat moet een enorme teleurstelling zijn geweest. De grootse geruchten over wonderen en genezingen versterken dit alleen maar. Mensen en verhalen zijn glad ijs voor het geloof, daar moet je niet op bouwen!

Breng hem naar *Mij*. Jezus richt de aandacht op Zichzelf. De onreine geest roert zich, een nieuwe aanval volgt. De vader is ten einde raad: 'Maar, als U op de een of andere manier kan helpen...'

Nu is de vader bij de juiste Persoon! Hij verwacht niets meer van grootse verhalen, van gelovige mensen, maar heeft alleen Jezus overgehouden.

Zijn vraag is indrukwekkend. 'Wees dan met innerlijke ontferming over *ons* bewogen.' De nood van zijn zoon is de nood van de vader.

Ontferming

De vader doet een appel op Jezus' hart, waar Jezus niet omheen kan en wil. Nooit en te nimmer doet een sterveling – hoe klein van geloof ook – tevergeefs een beroep op Jezus' hart.

Ontferming is een heerlijk bijbels woord. In zo'n 12 teksten wordt met dit woord alles verteld over Jezus' hart: Jezus ziet de nood, is daarmee bewogen en helpt ook echt.

Jezus' ontferming is oneindig veel meer dan medelijden, of korte termijn hulp. Daarom stelt Jezus de vader (en ons!) een belangrijke vraag:

Als u kunt geloven...

Alle dingen zijn mogelijk voor degene die *kan* geloven. Daarmee ontdekt Jezus de vader pijnlijk en bevrijdend waar het bij hem en de anderen aan mankeert: ik *kan* niet geloven.

Hoe herkenbaar kan dit zijn! Het lukt maar niet. De praktijk is zo weerbarstig, de gelovigen om je heen helpen je ook niet echt, bijbelwoorden zijn zo waar, maar...

De vader kan niet geloven, maar kan ook niet zonder Jezus. De meest kale vorm van wat geloven is: niet zonder Jezus kunnen. Tegelijk met tranen vaststellen dat dit alles te maken heeft met zijn ongelooft: kom mij te hulp in mijn ongelooft.

Dit gebed wordt door Jezus zeker verhoord. Hij is immers met ontferming bewogen!